9de JAARGANG · CURACAO DEN 24n. DECEMBER 1892 · N° 469

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE. PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annuncio di 1 té 7 regel fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

GEDACHTEN IN DEN KERSTNACHT.

Nog weinige uren, Beminde Lezer, en de plechtigste aller nachten breekt aan: de H. Kerstnacht. In den geest nadert de geloovige christen tot de arme kribbe, de rustplaats van een God. Het oog zijns harten aanschouwt met weemoed die armelijke omgeving, dat heilige maar van alles ontbloote ouderpaar, die schamele stal — en in aanbidding neêrgebogen, bewondert Hij het treffendste aller geheimen: het geheim der diepste nederigheid.

Hier verliest het woord, dat dit geheim wil weêrgeven al zijn kracht. Isaias verklaart het, als hij uitroept: Hier is waarlijk een verborgen God. De H. Paulus gaat verder en noemt dit geheim een Godsvernietiging.

Wanneer de adelaar van Patmos zijn vlucht neemt naar den hoogsten der hemelen en daar geheimen aanschouwt, die geen menschelijk verstand kan bevatten, dan ziet hij het Woord des Vaders, dat van alle eeuwigheid bij God en zelve God was. Dan is Hij getuige hoe dat goddelijk Woord Zijn scheppende kracht uitstort en hoe terzelfder uur hemel en aarde in bloeiende schoonheid uit het niet te voorschijn snellen. Dan voelt Hij het leven uit dat Woord voortkomen, en ziet het stralen als het levenslicht der menschen.

Veertig droevige eeuwen slepen zich voort en verplaatsen ons in den nacht waarin God Zijn heilbelofte aan den mensch in vervulling doet gaan.

"Het Woord werd vleesch en het verbleef met ons." Hoe bitter zijn de klachten die uit de borst van den liefde-apostel opstijgen bij het zien dier onuitsprekelijke vernedering: "Het Licht schijnt in de duisternissen en deze namen het niet aan. Hij was in de wereld, die uit Zijn hand voortkwam, en de wereld heeft hem niet gekend. Hij kwam tot zijn eigen erfdeel, en de zijnen hebben Hem niet ontvangen."

Ondoordringbaar geheim van nederigheid! Vernietigd door zichzelven; niet aangenomen door zijn schepsel.

Sinds dat uur zingt de H. Kerk ~~de jubel-hymne : Hij dien de aar~~de, de zee en sterren eerbiedigen en aanbidden; Hij aan wien alles gehoorzaamt, die alles bestuurt, is besloten in den schoot der Maagd en Hij heeft er zich niet over geschaamd en er geen afschrik van gehad.

Had men vóór dat dit diep geheim vervuld werd aan de wereld verkondigd: de Zoon Gods is geboren; Hij leeft op aarde; Hij is gesproten uit het geslacht van Abraham en David, waar zou de mensch Hem gezocht hebben? In Judea, te Jerusalem, zetelend in het paleis Zijner voorvaderen op den troon van David, omringd door een schitterend hof? Daar wordt Hij niet gevonden. Waar vindt het zoekend hart Hem dan? In Galilea, te Nazareth: een stal is Zijn paleis, Zijn troon: de armen Zijner arme Moeder!

Maar die vernedering is Zijn verheerlijking! "Het Woord werd vleesch.... en wij hebben Zijn glorie gezien."

God is het hoogste wezen dat de mensch zich denken kan; in zichzelven oneindig groot, oneindig gelukkig, oneindig volmaakt; Hij kan niet hooger stijgen. Denken wij aan Hem, dan denken wij aan de hoogste macht, de hoogste wijsheid, den hoogsten luister. Nu daalt Hij op aarde neêr en uit Zijn beminnelijk gelaat spreekt liefde, medelijden, teederheid. Wat is Hij als God groot, de Heer en hoe verdient Hij aanbeden te worden! ~~Wat is Hij als mensch klein,~~ en hoe is Hij aldus alle liefde waardig!

Die vernedering is Zijn verheerlijking!

De eeuwige Vader verheft Hem om wille Zijner verootmoediging. Hij heeft zich gelijk gemaakt aan den mensch, en van dat oogenblik buigt al wat leeft in den hemel, op de aarde en onder de aarde in aanbidding de knieën. De engelen zingen Hem glorie: herders en koningen vallen Hem te voet en de duivelen sidderen op het hooren Zijner Naam. Dat voorbeeld van nederigheid zal eeuwen aan eeuwen door de wereld schitteren en zelfs de oorzaak zijn, dat aardsche koningen hun kronen afleggen en de tronen, waarop zij zetelen, verwisselen tegen een eenzame afzondering.

Welk een scherp contrast vormt de vernedering van den Zoon Gods met de gedragingen der wereld. In den stal van Bethlehem predikt alles nederigheid, terwijl de wereld niets zoekt dan verheffing. Maar in dien stal ligt de ware grootheid, terwijl in de wereld slechts een schijn straalt, die verblindt. De ware grootheid volgt Hem, die ze niet zoekt, gelijk de schaduw den vluchtende nasnelt; die haar grijpen wil, ontvliedt zij.

———

Dergelijke gedachten vervullen den geest van den geloovigen christen in den heiligen kerstnacht en doen in zijn hart het vuur der liefde weer opvlammen, die in de beslommeringen der wereld zoo spoedig kwijnt.

Zij zijn hem tevens een uitnoodiging ter navolging van dat verheven voorbeeld, waaraan een deelhebben aan de eeuwige glorie verbonden is.

Moge het goddelijk Kind van den kerstnacht ons allen, Beminde Lezers, daartoe leiden!

———o———

FEUILLETON.

CAPULET

Cabo di promer regimiento di guardia.

———o———

Cierto día doctor Lacourner a ser yamá pa emperatriz Josephine, promer esposa di Napoleón el Grande. Emperatriz a haljá pa contestación koe e doctor a bai París, ma koe probablemente lo él regresá muy pronto. Dos ora después él a bolbé puntrá pa é doctor; nan a respondéle, koe te ainda él no a volvé. Porfin nan a bin biséle koe doctor Lacourner ta spera su órdennan. Inmediatamente él mester presentá, i na su entrada é doctor ta ripará koe su Soberana, de ordinario cordial i condescendiente, ta algo malcontenta.

—"Ya ta tres ora largo mi ta sinti mi indispuesta i en vano mi a mandá buscá bo, señor," ta su promer palabranan. "¿Di kiko bo ta carecé anto aki, koe ta obligá bo di haci ainda más visita?"

—"Mi Senjora," e doctor a contestá coe su acostumbrada seriedad afable, "mi conocé lo bastante corazón di su Magestad, pa ser persuadido, koe lo él perdoná mí, ora él tende ta kiko a detené mi".

—¿Ma bisá, señor, acaso e asunto importante tabata tan urgente anto, koe ni aun él por a permití bo di bin informá promer cerca mí, si mi por tin mester di bo?"

—"Mi a bai París bai entregá algún cos, concerniente mi profesión, según mi tin costumbre di hací di tempoe en tempoe. Tabata mi firme propósito di regresá en el acto, i en efecto, ya mi tabata listo pa drentá mi cabriolé, ora un escena desgarradora i patética a yamá mi atención. Na inmediación di Théatre Français tabatin tres pobercito muchá, casi desnudo, sintá abao na suela i cubrí únicamente coe algún miserable harapos. E mayor, mas ó menos di edad di 10 anja, tabata recliná contra muralja, teniendo un jioe, di apenas dos anja den su braza, koe tabata yorando i mordiendo riba pida casca duro di pam. Un banda di nan e tercer doliente, algo más bieuw koe di e último, tabata extendé na suela. E muchanan no ta mendigá, ma riba un papel abao acerca nan, bo por a lezá solamente e palabranan aki: "*Nos no tin tata ni mama.*" Ma, Su Majestad ta indispuesta; mi por deferí mi relato pa un ora más a propósito."

—"¡Nó, ó nó! continuá noemá— mi ta rogá bo."

—"¡Coe gusto, mi Senjora!" e doctor a replicá i continuá: "mi a ristrá den mi sacoe i mi a haljá koe mi a gastá toer placa koe mi tabatin. Reflexionando com lo mi por procurá mi algo lo más pronto, un soldá a bin pasá justamente i él a keda pará. Na reflejo débil di un linterna di calja, mi a mira lágrima briljá den wowo dje homber vigoroso. El a keda un momento largo ta observá silenciosamente e grupo lastimoso na su pia sintá; caba él a sacá di su sacoe un pieza di cinco franco; indudablemente toer lo ke él tabatin na e momentoe aljí, pasobra él a saquéle di su sacoe sin buscá.

—"Toemá," él dici coe e mayor, "coempra algo di comé pa bo i bo roemannan i después bai cas coe nan."

E ora aljí mi a yegá más acerca — "Companjero," mi dici i mi a cogé su manoe tené, "mi ta mirá coe gusto koe bo profesión no á endurecé bo corazón, i lo ta muy agradable pa mi di drentá na relación coe bo.".

— "I mi," él a contestá fríamente, "mi no ta anhelá del todo tal relación di amistad."

— "¡Companjero! bo ta muy humano, ma cortés bo no ta."

— "Mi tá; ora ta agradá mi. Kende koe tin mester di mi, nan buscá mi; Pierre Caputet, cabo di promer regimiento di guardia."

Coe un mirada altanera i desesperá, é cabo a continuá su camino. Mi a comprendé koe a sintiéle koe mi tabata testigo di su emoción, i koe quizás él a toemá mi alabanza pa burla. Disgustá, afin di haci algo també pa e pobercito huérfanonan, mi a conducí nan na nan cas, i den e habitación horrible aljí mi no a haljá sino un cama di yerba. P'esai mi a apresurá mi di bolbé subí den mi cabriolé, coerí bai cerca un conocido, afin di obtené medio di proveé den e necesidad di más apremiante. Esai mi a hibá pa e muchanan, i awor, Senjora, mi a doená Su Magestad relacion fiel di ki modi mi a empleá mi tempoe.

Tan conmovida, Josephine tabata coe e relato, koe él a loebidá completamente e indisposición koe él kier a quejá coe Lacourner.

—"Doctor," él dici, "lo ke bo a caba di relatá mi, no por keda sin consecuencia. Nos lo cuidá e jioenan, i e soldá no mesté keda bao di impresión koe bo kier a bofón di djéle. Bo mester busquéle manjan i trecéle cerca mi. I awor, doctcr, ¡gracias! Probablemente e distracción tabata conveniente pa mi, pasobra mi ta sinti mi awor perfectamente bon."

Su manecé, masja temprán, Lacourner a largá nan hibéle na cuartel i él a pidi pa él papia coe e cabo Capulet.

—"Bien, bien, ya mi ta comprendé ta pa nificá kiko," Capulet dici, tan

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij gouvernements beschikking is de heer E. S. A. Hoekstra, lid van den Raad van Justitie op St. Martin N. G., benoemd tot Rechter-commissaris bij dien Raad voor de eerstvolgende twee jaren;

is aan den heer F. E. C. Kieckens, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als lid van de School-commissie. met dankbetuiging voor de door hem in die betrekking bewezen diensten, en is de heer E. Bebelmans benoemd tot lid van dat college;

is aan den heer I. J. Senior, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als lid van den geneeskundigen Raad, onder dankbetuiging voor de door hem in die functie bewezene diensten, en is tot lid van dien Raad benoemd de heer Dr. D. R. Capriles, plaatsvervangende lid, en tot plaatsvervangend lid de heer H. Ferguson, Arts, Officier van gezondheid 2de klasse.

CORRESPONDENTIE

J.N.M.—Na dankzegging voor Uw hartelijke wenschen, verwijzen wij, om niet in herhaling te vallen, naar de zes laatste nummers van den Amigoe. Daarin is onze meening omtrent Uw vragen uitgedrukt.

Den heeren Hellmund en C°. zij dank gezegd voor de *Dagwijzer* van den K. W. I. Maildienst, ons dd. vriendelijk toegezonden.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Rosita Magdona, Isabel Sentiago, Lucie Fengel, Carmen de Landa, Leonor Castillo V. Delmunt, Anita de Lima, John Jonis, Maria Delgado, Ana Maria Vilaró, A. Delgado Hdez. F. M. Braschi, kapitein Leclère a/b. St. Pierre, Bernardo M. Babiel, (buena Vista), Carlos B. Figueredo, Rafael Arias, C. Monagas, Polly & C°., Elisa Brion, Carolina Liseur, Rafael Suarez G., D. A. Senior, Luisa Euga, Heyliger de Henriquez, Sofalla Piter, A. G. Ditchen, Juli F. Saria 2. Joaquin Cuello, F. A. Mago, The Secretary of Lodge Contentmen, Ovidio Pinedo, Senovia Nicolas, Maria de Harsset, Liendro Pone, Martinus Laster, Johanna Ras, Sebastian Cañas, D. Escovar.

Aangeteekende stukken:

Drie brieven respectievelijk geadresseerd aan Rosalia Ras, Carmen Adrian de Baylli en Genereux Don Carlo en een drukwerk geadresseerd aan Enriquez Baez.

NEDERLAND.

— Het algemeen debat over de Indische begrooting is in de Tweede Kamer gesloten, na een krachtige verdediging der scheepvaart-regeling te Atjeh door den Minister. De leiding blijft geheel in handen van den president Scherer, de vader der scheepvaart-regeling, en wat de krijgsoperatiën betreft, wordt zooveel mooglijk den Gouverneur van Atjeh de vrije hand gelaten.

— De Regeering heeft bij de Tweede Kamer aanhangig gemaakt een wetsontwerp tot regeling van de wijze van beheer en verantwoording van de geldmiddelen der Koloniën Suriname en Curaçao en tot wijziging van de reglementen op het beleid der Regeering in die Koloniën.

— Vrij scherp laat de Indische pers zich uit over de vergoêlijkende mededeeling, die de Gouverneur van Atjeh gegeven heeft omtrent onze nederlaag bij Kaloet op 1 October jl. Wat er in werkelijkheid geschied is, vat de *Javabode* aldus saêm: Onder leiding van den overste Sievers, ging men er op uit, om eene vijandelijke benting te Kaloet te nemen. en dat gelukte niet; de vijand opende zulk een hevig vuur, dat van eene geheele compagnie der onzen de officieren eenigen tijd alleen stonden. en spoedig tot den terugtocht besloten werd; de Atjehers lieten dien terugtocht niet ongehinderd geschieden, maar brachten de onzen thuis, gelijk de militaire uitdrukking is: van eene openkapping van het terrein, ten minste te dier plaatse, kon verder geene sprake zijn. Wat kolonel Deijkerhoff heeft bewogen, het gebeurde te vergoêlijken, is niet duidelijk; wel is het bekend, dat zijne rapporten, tot groote ergernis van het legerbestuur, den toestand voortdurend gunstiger voorstellen dan die volgens anderen is; doch eene nederlaag als die bij Kaloet, laat zich op den duur niet verbloemen.

— Zoodra het bericht in de nieuwsbladen de ronde deed, dat op de nieuwe buitenlandsche briefkaarten een heraldische fout was ingeslopen—de Koningin nl, staat met den rug naar het wapen — was iemand zoo slim zich 50 van dat soort aan te schaffen. waarvoor hij ƒ 2,75 betaalde. De gelukkige kooper verkocht er 40 van voor 70 cents het stuk en maakte derhalve op dat aantal een niet onaardige winst van ƒ 25.80 ¼

BUITENLAND.

Rome. — Z. Em. mgr. Satolli, welke zich naar Amerika heeft begeven, zal geen deel nemen aan de samenkomst van de Amerikaansche Aartsbisschoppen, en is ook niet door den H. Stoel afgevaardigd, deze vergadering voor te zitten. Maar de Prelaat zal gedurende drie maanden aan de hoogeschool van Washington, den leerstoel der theologie bekleeden. De Amerikaansche Bisschoppen, welke te New York bijeenkomen, zullen zich hoofdzakelijk bezig houden met de quæstie omtrent de kath. parochie-scholen.

— Door eenige katholieken in Italië is eene inschrijving geöpend, om een prachtig kunstvoorwerp, als hulde geschenk te bieden aan den Lord-mayor van Londen, als bewijs van vereering voor de wijze, waarop hij zijne kath. overtuiging heeft uitgesproken vóór, tijdens en bij zijne benoeming tot eerste burgemeester van Londen.

Italie. — De gemeenteraad van Rome heeft, met 42 van de 61 stemmen, prins Ruspoli tot syndacus gekozen. De financiën der stad, die, dank zij het beleid van den afgetreden syndacus, weder veel waren verbeterd, zullen het thans weder hard te verantwoorden hebben, daar prins Ruspoli een voorstander is van het tentoonstellings-plan.

— De Koning heeft de zitting van het Parlement geöpend. In zijne redevoering herinnert hij de feesten van Genua. De Vorst ziet in de eer, hem door de vertegenwoordigers van het grootste gedeelte der beschaafde natiën bewezen, een bewijs, dat Italië is, wat het zich altijd heeft voorgesteld te zijn: een onvermoeibare helper voor eendracht en vrede. Het gouvernement tracht, samen met zijne bondgenooten, Europa te bevrijden van alle aanleiding tot oneenigheid. Ten slotte zegt de Koning: Victor-Emanuël had de grootste eerzucht, de Italianen hun vaderland terug te geven, en de wenschen van „ons” Rome te verwezenlijken. Mijne eerzucht is, mijnen naam te hechten aan de economische en verstandlijke opbeuring van het land.

Frankrijk. — De regeering is verontwaardigd, evenals de burgerij, over den laatsten dynamiet-aanslag. De toestand is allerverschrikkelijkst in Parijs. Dit is reeds de zesde aanslag van dit jaar. De regeering is in deze zaak volstrekt niet vrij te spreken: het gaat nu als in de dagen der Commune, men weifelt, men wacht, men hoopt, dat alles zonder tusschenkomst zich ten beste schikken zal; men is ongenegen tegen wanordelijkheden ernstig op te treden, want de oproerlingen zijn mannen van dezelfde zienswijze, althans in hoofdzaak, als de regeerings-personen: immers men verfoeit den godsdienst. De geheele niet-liberale pers dringt sterk aan op preventive maatregelen. De *Gaulois* acht eene aderlating noodig. en beveelt aan, op goed geluk, eenige duizenden anarchisten en revolutionairen neêr te schieten of te deporteeren. In de voorstad du Temple werd een man, die anarchistische geschriften te koop aanbood, door werklieden half dood geslagen, en in verscheidene socialistische vereenigingen werd besloten tot oprichting van eene knuppel-broederschap, welker leden, met stevige knuppels gewapend, in alle openbare vergaderingen zullen gaan, en ieder spreker afranselen, die anarchistische beginselen verkondigt.

Figaro maakt er een grapje van. Men make, dus ried het blad aan, de vervaardiging van dat gevaarlijke goed tot een staatsmonopolie; en de regie, die nu reeds lucifers levert, die niet branden, zal zeker wel dynamiet vervaardigen, dat niet ontploft.

Dit is stootend bij den hoogen ernst der zaak.

Duitschland.—Dinsdag, 22 November, zijn de zittingen van den Rijksdag door Keizer Wilhelm geöpend met eene troonrede, waarin de toestand van landbouw en nijverheid onvoldoende genoemd wordt. De oogst echter is overvloedig geweest, en het mocht der regeering gelukken, voor Duitsche voortbrengselen nieuwe markten te openen. Vrees, dat Duitschland in zijn vredelievend streven gestoord zal worden, bestaat er niet. Niettemin vordert de wijze, waarop andere Staten hunne weerkracht ontwikkeld hebben, dringend, dat ook Duitschland zijne krachten versterke, door verdere uitbreiding te geven aan het heilzaam gebleken beginsel van den algemeenen dienstplicht. De regeering ontveinst zich niet, dat dit groote offers zal vereischen; maar hoopt toch de noodige middelen daarvoor, zonder al te veel bezwaren, te zullen vinden.

In doodsche stilte heeft de Rijksdag de troonrede aangehoord. Zelfs, waar de Keizer met verheffing van stem, een beroep deed op de de vaderlandsche offervaardigheid, geen geluid, geen teeken van leven. Ook de toon der pers is ijzig koud. Vele bladen doen uitkomen, hoe het met elkander in tegenspraak is, dat zulke hooge meerdere lasten worden verlangd, waar uitdruklijk de ongunstige toestand van den landbouw en nijverheid worden toegegeven. Hoe en door wien in deze duisternis licht zal moeten komen, ziet men met angst en onrust te gemoet.

— In den Rijksdag heeft woensdag 23 Nov. Von Caprivi de nieuwe leger-voordracht toegelicht. Hij stelde voorop, dat een aanvallende oorlog nooit door Duitschland zal worden gevoerd. Het zou alleen zich verdedigen. En dan moest men allereerst letten op Frankrijk, dat zich sedert 1870 op reusachtige wijze heeft versterkt, en voor Duitschland, bij eenen nieuwen oorlog, eene geduchte tegenpartij wezen zou. In den persoon van den Czaar zag hij een waarborg voor het behoud des vredes; maar ook Rusland ontwikkelt zijne militaire macht op eene wijze, die zoo ze al vooralsnog geene bezorgheid wekt, niettemin gevaarlijk kan worden. Men moet rekening houden niet met wat is, maar met wat worden kan; nooit vergeten de, dat Duitschland steeds in staat moet zijn, naar twee zijden front te maken. Hij besloot met een beroep op de vaderlandsliefde der vergadering, om de gevraagde offers te brengen. Aan de nagedachtenis van hen, die het Duitsche Rijk hebben gegrondvest, is men het verschuldigd, opdat niemand later kunne zeggen: „Wel hadden de gevallenen bloed en leven veil; maar het nageslacht weigerde de noodige middelen tot behoud van de verkregen voordeelen en van het Duitsche Rijk.”

Het wetsontwerp, betreffende de sterkte van het leger in vredestijd, wordt van 1 October 1893 tot 31 Maart 1899 vastgesteld op 492,068 man per jaar. Daarin nemen de Bondsstaten naar hunne bevolkings-sterkte deel.

Engeland.—De Aartsbisschop van Westminster, mgr. Vaughan, heeft eene krachtige beweging op touw gezet tegen de dwalingen omtrent de Roomsche Kerk, die in de daaglijksche litteratuur zoo menigvuldig voorkomen. Een aantal der bekwaamste geestelijken van zijn diocees is aangewezen, om die dwalingen en vooroordeelen te bestrijden, en gedurende de aanst. winter zullen elke week openbare voordrachten over deze zaak met gelegenheid tot debat in een groot lokaal te Londen worden gehouden.

— Baron Hirsch heeft wederom de sommen, die hij met zijn paarden dit jaar bij de wedrennen heeft gewonnen, onder instellingen van liefdadigheid te Londen verdeeld: het bedrag was ƒ 380,000.

— De *Standard* prijst de troonrede van Keizer Wilhelm, en zegt. dat niet Duitschland maar Frankrijk de schuld is van den gewapenden toestand in Europa. De *Morning-Post* zegt, dat alle verdeeldheid in Frankrijk ophouden zal in den tijd van oorlog; in Rusland eveneens. Beide bladen zetten de Duitsche natie aan tot legerversterking.

— Voor het fonds, dat te Londen is gesticht, om een inrichting te openen ter nagedachtenis aan den grooten vriend der armen, kardinaal Manning, is reeds 6000 pd. of ƒ 72.000 bijeen. Het plan bestaat, een toevluchtsoord in het leven te roepen voor dakloozen. De inrichting zou een katholiek bestuur hebben, maar ook voor niet-katholieken toegankelijk zijn.

— Verleden jaar, toen Salisbury het confesioneel onderwijs in Engeland allerlei voordeelen schonk, verzocht de Iersche afgevaardigde Sexton, om ook eens aan Ierland te denken. Het ministerie trachtte het zich van de hals te schuiven, door voor te stellen de beslissing over te laten aan de *commissie voor nationaal onderwijs in Ierland*. De heer Sexton nam dit voorstel aan, en hij heeft, met 13 tegen 3 stemmen, voor de regeling Powis verklaard. De katholieke school zal dus de Staatssubsidie krijgen, zonder haar wezen en begin te verloochenen. Wel bestormen de Anglicanen en de Orangisten den Onderkoning van Ierland met adressen, om die hervorming te voorkomen; doch het ministerie zal ze nu wel doorvoeren, al was het alleen maar uit overtuiging, dat Gladstone den steun der Iersche katholieken noodig, en jegens den unionistische dweepzieke minderheid alles behalve redenen van dankbaarheid heeft.

— Bij het gouden Priesterfeest van den Aartsbisschop van Glasgow, werd aan de Kerkvorst 3000 pd. st. overhandigd tot oprichting van studiebeurzen aan het nieuwe grootseminarie te Bearsden, bij Glasgow.

— Te Kanturk had onlangs de uitdrijving van een pachter plaats. Deuren en vensters waren echter gebarrikadeerd, en de inwoners ontvingen de politie met gloeiende ijzers, kokend water en gloeiende kolen. Het tooneel was verschrikkelijk.

Belgie. — Het internationaal Muntcongres werd den 22 November te Brussel, door den minister-president, Beernaert, met een toespraak geopend, waarin hij het doel der bijeenkomst uiteen zette. Een vijftigtal vertegenwoordigers van verschillende landen waren aanwezig. De senator Montefiore-Levi werd tot voorzitter gekozen. Zoowel Beernaert als de voorzitter wezen er op, hoe de schijnbaar dorre muntquaestie

---

pronto koe él a mirá e doctor y reconocéle. “Bo no ta satisfecho, mi tampoco — esai nos no por reglá coe toer facilidad; mi ta bai inmediatamente bai yamá dos di mi companjéronan, i anto nos lo”........

— “Toer esai ta di más. Un carruaje ta sperá nos, i camina lo mi hibá bo, nos lo haljá toer lo necesario.

— “Ta bon anto, ¡ adelante!”

E cabo a drentá sintá den e carruaje, sin previa invitación: después di dj'éle, e doctor a subi també i e cabainan a cogé camina coe velocidad di flecha. Trascurrido un cuarto di ora, Capulet, mirando koe e coche tabata sigui coe e mes ligereza, a coeminzá duda di honradez di su pretendido antagonista — él tabata bao di impresión koe ta un duelo tabata bai toemá lugar.

— “¿ Oenda diablo bo ta hibá mi ? ” él a puntrá. “Ta parcé mi koe no ta necesario di nos bai asina leuw pa nos arreglá nos asunto coe un dos tres tiro.”

— “¡ Ainda un poco di paciencia, mi bon amigoe! nos lo yegá bien pronto i mi ta garantizá bo koe lo bo ta satisfecho.”

El ta continud.

———o———

op gevoelige wijze allerlei belangen raakt. Zij herinnerden, hoe in de laatste tijden de aanmunting van het zilver werd gestaakt, en het goud feitelijk de eenige standaard werd. Voorts, hoe de aanzienlijke daling van het zilver veroorzaakt werd door de overgroote productie. De Vereenigde Staten, die voor 2½ milliarden fr. aan zilver-voorraad hebben, namen tot dit congres het initiatief en zullen vrijdag met bepaalde voorstellen voor den dag komen. Het meest verzet tegen een meer algemeen gebruik van het zilver wordt van Engelsche zijde verwacht. Om althans eenige resultaat te verkrijgen, zouden de bi-metalisten, gelijk men de voorstanders van den dubbelen standaard noemt, tot eene transactie bereid zijn.

Spanje.— Bij een bezoek der Koningin-Regentes aan de historische tentoonstelling te Madrid, is de fulminaat-capsule eener bom ontploft, terwijl H. M. het voorwerp bezichtigde. Een generaal werd licht gekwetst.

— In de gevangenis te Tarragona, is een oproer uitgebroken. De troepen kwamen ten slotte tusschenbeide en doodden 9 gevangenen, terwijl er 26 gewond werden. Dat zoo dikwijls een oproer uitbreekt in eene Spaansche gevangenis, is hoofdzaaklijk een gevolg van de gemakkelijkheid, waarmede de gevangenen wapens kunnen krijgen.

Oostenrijk.—Het kapittel van Olmütz heeft tot Vorst-Aartsbisschop van het diocees gekozen dr. Theodor Kohn (Cohen), en de Keizer heeft de keuze bekrachtigd. Mgr. Kohn is een geboren Israeliet. Na zijne bekeering trad hij in den geestelijken stand, en trok door een schitterend proefschrift over, kerkelijk recht, de aandacht van den kardinaal-aartsbisschop Fürstenberg, door wiens invloed hij tot hoogleeraar in het kanonieke recht te Olmütz, en later tot Vicaris-Generaal van het aartsdiocees benoemd werd. Dr. Kohn heeft den zetel ingenomen, die eeuwen lang alleen door Aartshertogen en Prinsen of althans vertegenwoordigers der adelijke familiën des lands bezet werd. Sinds het bisdom in 868 gesticht werd, is nooit iemand van lagere rang benoemd. De Vorst-Aartsbisschop heeft eene eigen lijfwacht en zit bij groote gelegenheden rechts van den Keizer.

— Te Weenen wekt het feit veel opzien, dat de advocaat ridder van Raind zich-zelf bij den rechter heeft aangegeven, als schuldig aan belangrijke verduisteringen. Hij hoorde tot de aanzienlijke leden der balie; hij was advocaat in den boedel van wijlen kroonprins Rudolf, en ook rechtsgeleerd raadsman en administrateur der goederen van een paar Aartshertogen. Natuurlijk was hij gedecoreerd en bovendien lid der directie van het conservatoire. Naar men zegt, heeft hij als groot aandeelhouder van een der Croatische bergwerken zware verliezen geleden.

Rusland.— De generaal-majoor Boronok, welke naar Taschkend gezonden werd, om een onderzoek in te stellen omtrent misbruiken onder de ambtenaren aldaar, is, kort na zijne aankomst, in Turkestan overleden. Zijn plotselinge dood heeft kwade vermoedens gewekt.

Amerika.— Het eerste werk van Cleveland, de nieuwe president der Unie, zal zijn de verkooping van diamanten, die zich in de schatkist van Washington bevinden. De kern van dezen schat werd gevormd in 1839, met een geschenk in edelgesteenten door den Iman van Mascate gezonden aan den president Martin van Buren. Daar de Amerikaansche grondwet aan de Presidenten verbiedt, persoonlijk vreemde decoratiën aan te nemen, dus nog veel minder geschenken, werden de diamanten van den Iman in de schatkist neergelegd. Sedert dien tijd is die schat aangegroeid met al de giften, welke aan de verschillende Presidenten gedaan zijn, en men schat er thans de waarde van op 40 millioen dollars. Cleveland die vooral een praktisch man is, oordeelt, dat de 40 millioen dollars aan den Staat meer nut zullen opleveren dan een hoopje steenen, zeer schitterend maar nutteloos. Ziedaar, waarom de diamanten der schatkist zullen verkocht worden.

VERSCHEIDENHEDEN.

In Amerika is een wedstrijd ontstaan om in het bezit te komen van zekere exemplaren van den gedenkpenning van de wereldtentoonstelling te Chicago. De waarde dezer penningen is een halve dollar. Op den eersten en laatsten der penningen werd hoog geboden, meer dan 1000 dollars. De penningmeester der tentoonstelling was echter slim genoeg geen enkel bod aan te nemen en thans ziet hij zich schitterend beloond voor zijn *smartness*. De *Kensington Typewriter Company* heeft, natuurlijk uit reclame, eene som van 10.000 dollars geboden voor den eersten gedenkpenning. Ook nu heeft de tentoonstellingdirectie geen ja gezegd. Men wil den eersten penning, als hij geslagen is, in het openbaar verkoopen. Daar zeer vele zaken veel voor reclame over hebben, is het zeer goed mogelijk dat de eerste gedenkpenning 20 à 30.000 dollars opbrengt. Men zegt, dat 5 millioen dezer penningen geslagen en voor den prijs van 1 dollar per stuk in omloop zullen worden gebracht. De eerste penningen zouden in December worden verkocht.

Een der eerste Parijsche exporteurs ontving van een zijner reizigers uit Caracas een grooten aap, die bijzonder veel lust aan den dag legde, alles wat hij zag, na te doen. Weldra werd hij de speelgenoot der kinderen. Onlangs vermaakten dezen zich in den tuin met het schieten van vogels. De aap die toezag, greep plotseling het geweer, haalde den haan over en trof den oudsten zoon zóó ongelukkig in 't oog, dat de dood binnen weinige oogenblikken intrad.

De Pruisische overheid gekscheert niet met de handhaving der wet, die op het derde der 10 geboden gebaseerd is. Niet minder dan 32 kappers en barbiers zijn door de rechtbank te Frankfort, wegens schending der zondagsrust, tot geldboeten veroordeeld. Zien deze lieden, dat op die manier de geheele opbrengst van hun zondags-arbeid, en meer, te loor gaat, dan zullen zij wel spoedig er mêe uitscheiden, en zoodra de klanten bemerken, dat zij 's zondags niet terecht kunnen, zijn zij wel genoodzaakt, 's zaterdags te komen.

De fraaiste parel is waarschijnlijk die, welke de Fransche reiziger Tavernier drie eeuwen geleden aan den Shah van Perzië verkocht heeft voor de som van 3,375,000 francs en die nog in het bezit van de Perzische regeerende vorsten is.

Een ander Oostersch potentaat heeft een parel van 12 karaat ¼, die geheel doorschijnend is en eene waarde van een millioen francs heeft.

Prinses Youssopoff heeft een Oostersche parel, eenig wegens hare fraaie kleur. In 1620 is die parel door Georgibus van Calais aan Philips IV van Spanje verkocht voor 80,000 dukaten. Tegenwoordig wordt zij geschat op 1,125.000 francs.

Paus Leo XIII bezit eene parel, hem door zijn voorganger op den H. Stoel nagelaten, van 500,000 francs waarde, en het halsnoer van 32 paarlen van Keizerin Frederik wordt op 875,000 francs geschat.

De keizerin van Oostenrijk bezit de fraaiste collectie zwarte paarlen.

Vogels die lang zonder drinken kunnen leven zijn de stormvogels, inzonderheid de Fulmarsche stormvogel, die zelden van de Poolzee afzwerft, en de stormvogel, die men overal vindt, behalve in het uiterste hooge noorden of de zuiderbreedten. Van die vogels kan men zeggen, dat zij hun leven op de zee doorbrengen, want zij komen niet anders aan land dan om te broeden of bij lang aanhoudende stormen. Het zoute water kunnen zij niet drinken, zoodat zij alleen versch water hebben, wanneer er regen valt. Papegaaien in hun natuurstaat drinken bijna nooit; het vocht, dat zij noodig hebben, verkrijgen zij in hun voedsel, dat voornamelijk uit vruchten, noten en groenten bestaat. Zelfs in gevangen staat kunnen zij een geruimen tijd buiten vocht. In de Zoölogischen Tuin te Londen is een papegaai, die twee-en-vijftig jaar buiten drinken geweest is. Van den struisvogel is bekend, dat hij lange tochten doet, zonder maanden lang water te gebruiken, en onder de Arabieren is het een algemeen gezegde, dat de struisvogel nooit drinkt.

Onder de huurkoetsiers te Berlijn telt men 7 oud-officieren, 3 oud dominees en 6 adellijken. Te Londen vind men onder de *Cabmen* 1 markies, 1 lord, 1 baron en 1 oud-lid van het parlement.

Tanden van papier worden door een tandmeester uit Lubeck gemaakt. Een stel ervan zijn gedurende 13 jaar in gebruik, en ze zijn nog zoo goed als nieuw.

Te Barendrecht was een paard, dat allerlei gekken dingen deed en verschillen voorwerpen in de stal vernielde; het werd eenvoudig door den vee-aarts voor......gek verklaard.

Er is sprake van in Frankrijk om diamanten te gebruiken voor de vizierkorrels der geweren. Er zou dan een klein stukje diamant op de korrel worden bevestigd, hetgeen den soldaat in staat zou stellen de korrel te zien zelfs in het halfdonker.

In een Staat, in de Vereenigde Staten van Amerika, heeft het *Williston Jaurnal* tot redacteur eene dame, die al hare hoofdartikelen op rijm schrijft. Eenige van de Amerikaansche bladen gebruiken „poëeten" voor de advertenties. De poëet maakt in weinige minuten een sonnet op een hoed of eene ballade, op een nieuw schoensmeer of laarzen. Voor eene goede advertentie op die manier wordt dikwijls een dollar per regel betaald.

De zonderlingste krant op de wereld is waarschijnlijk die, welke wekelijks te Athene wordt uitgegeven, onder redactie van George Souris. Zij is geheel in verzen geschreven, zelfs de advertenties zijn op dichtmaat, en zeer populair. Het is ook niet louter rijmelarij, maar de verzen zijn altijd volgens de regelen der kunst en dikwijls kernig. Deze merkwaardige krant bestaat uit vier bladzijden dubbele kolommen en is nu en dan met aardige houtsneden geïllustreerd.

In Californië heeft een meisje van 14 jaar het beroep geleerd van smid. Ze slaat er lustig op los en verkoopt de producten van haar arbeid ten behoeve van de oprichting eener smederijschool voor vrouwen. Wat is Europa, waar men gewoonlijk blij is als men kookscholen opricht, toch achterlijk bij het land van Columbus!

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris, 16 Dic. — Nan ta bisá, koe mui pronto presidente Carnot lo presentá su dimisión, pasobra ta parcé koe un di su roemán ta mesclá den e asunto di Panamá.

Courant *La Tribune* di New-York ta comentá e noticia aljí, doená bao di toer clase di reserva, como ta conocí koe familia Carnot a distinguí nan semper pa nan honradez á toda prueba.

Enquête dje asúntonan di compañía di canal di Panamá ta continuá; Messrs. Rouvier, Clemenceau i Constans a ser citá pa doená nan testimonio.

Rei Behanzin, na Dahomey, koe a retirá den e regionnan impenetrable, ta pidi asistencia di Inglaterra.

Paris, 17 Dec. — Cámara di diputádonan a declará di ta contra concesión di podernan judicial na e *comision d'enquête* di canal di Panamá; e declaración a socedé coe 291 voto contra 265.

Berna. — Mr. Charles Emmanuel Schenck ta nombrá presidente di Confederación suiza.

Quebec. — Mr. Letallou ta nombrá presidente di conceho di ministro.

Paris. 18 Dic. — Messrs Charles de Lesseps i Fontaine, implicá den asúntonan di Panamá, a ser arrestá.

Mr. Henri Coteau, koe nan a doená orden di arrestá, a huí.

Policía a haci perquisición den hopi cas i nan a apoderá nan di documento.

Mr. Hachette a moerí.

Paris, 20 Dic.— Mr. Charles Lesseps i varias personas arrestá a proponé di presentá fianza, lo ke justicia a nengá.

Mr. Drumont dici den su courant *La libre parole* koe 20 miljón a ser gastá pa seducí é persónanan koe tabata necesario.

Nan a embargá hopi documento na cas dje diputado Mr. Laure.

Ja koe nan a organizá un servicio di aduana, bloqueo di Dahomey a ser lamantá.

Paris, 21 Dic. — Después di a imponé un derecho di 245 franc riba cada hectolitro di alcohol, Cámara di diputádonan a resolvé di reducí derechonan riba prodúctonan americano.

Londres. — Contestando riba e cuestion arbitraje coe Venezuela, lord Roseberry dici koe gobierno inglés ta listo pa discutí e asúnto coe representántenan di Venezuela.

Hamburgo.— Di coeminsá 1 di Enero, pasajeronan di tercera clase pa bai Estados Unidos lo no ser admití na Hamburgo.

Paris. 22 Dic.— 5 miembro di Senado i 5 diputado lo ser perseguí pa e *comision d'enquête*. Entre nan, nan ta citá Messrs Rouvier, Roche, Deves, Thévenet, Proust, Albert - Grévy, Leon Renault, Béral.

Ademas e asunto aljí lo ocasioná un gran número di desafío.

Washington. — Un lei riba imigracion a ser aceptá: su obheto ta di preveni koe emigrádonan hibá cocólera, Estados Unidos.

New-York.— Cámara di comercio a toemá medida fuerte na favor di cuarentena pa bárcoenan koe bini di lugar infectá.

Paris. 23 Dic. — Coe 304 voto contra 227, Cámara di diputádonan na Paris a adoptá un lei riba bebídanan fuerte.

E escándalo di Canal di Panamá ta causá grandi excitación den hinter Francia. Conservadornan ta esparcé rumor di más maloe koe tin contra e forma di gobierno republicano.

Bao di ejército hende no ta notá interés alguno den e asúntonan di Panamá.

E desafío koe lo tabatin entre Clemenceau i Paul Deroulède, ta someté na decisión di arbitros.

Mail francés di Antiljanan a yega Bordeaux ayera 22 Dic: pa 8 ora 14 minuto.

Tres mugeres afortunadas.

Presentaremos primero á la mayor edad. Se llama la Sra. Jessie Russell, y vive cerca de la ciudad de Nueva York en América. Nació en Londres en 1787 y por lo tanto tiene 105 años de edad. Recuerda muchos incidentes de su infancia y conserva todavía vestigios de pasada hermosura. Sus ojos son vivos y se animan cuando habla. Conserva por completo sus facultades mentales. Baja dos tramos de escaleras para cada comida, y vuelve á subirlas luego sin asistencia alguna. Hasta hace tres años ha asistido constantemente á la iglesia bautista de Greenwood. Su vista es excelente; lee los periódicos diariamente, y toma un gran interés en las noticias de Inglaterra. No ha tenido en su vida ninguna enfermedad seria, y su apetito y digestión son casi tan buenos como hace cincuenta años.

La segunda muger dice: "Desde que era niña he sufrido con enfermedades. Hace trece años me sobrecogió una impresión pesada lánguida y fatigosa. El blanco de mis ojos se tiñó de amarillo, mi cutis se volvió cetrino y mis manos y pies fríos y viciosos. Mi boca adquirió mal gusto, especialmente por las mañanas, y con frecuencia arrojaba un fluido amargo y espumoso. Sentía dolores en el pecho y costados, cardialgía y flatulencia.

"Por cuatro años sufrí así, y celebraré poder recomendar la medicina que finalmente me curó.

"(firmado)
(Mrs.) Frances Emily Smith.
"49a. Woodhouse Street, Leeds,
"Enero 25, 1892."

La tercera muger dice: "He estado delicada toda mi vida. Durante los últimos seis años me he sentido cansada lánguida y débil. Tenía un apetito pobre y mal gusto de boca, sintiendo un dolor después de cada bocado que comía.

"Sufría vahidos, sintiéndome con frecuencia próxima á caer. Sentía continuas náuseas, pero nunca podía arrojar nada á pesar de los esfuerzos que hacía. En mi costado derecho sentía un dolor sordo, y entre los hombros otro terrible. Nunca supe lo que era estar bien. Después de estar en pie por un largo rato me sobrevenía una gran hinchazón en las piernas. Ningún médico ó medicina me aliviaba: es decir hasta que tomé la que me devolvió la salud. Nunca me he sentido tan bien como me siento ahora.

"(firmado) (Mrs.) Sarah Sharman.
"Glinton cerca de Market Deeping,"
"Febreo 19, 1892."

Por qué colocamos estas tres mugeres en un grupo, la venerable muger americana y las otras dos de Inglaterra? Ninguna relación existe entre ellas ni llegará á existir. Lo hacemos solamente para demostrar cuan dichosamente y por cuanto tiempo puede vivir una muger si llega á escapar la enfermedad que en todas partes amenaza á su sexo; así como para hacer ver que aquellos que han estado agoviados y atormentados con ella, pueden ser curados, y saborear una vez más las delicias de la salud.

La Sra. Smith termina su carta con estas palabras: "Después de tomar tres botellas del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, todo dolor y achaques desaparecieron, y nunca más conocí la enfermedad que por tanto tiempo me había molestado, ó sea indigestión y dispepsia. Conozco otras personas que han sido benéficadas por este Jarabe. Todos los pacientes deberian usarlo."

La Sra. Sharman añade que después de haberse medicinado y medicinado y ensayado todo sin conseguir ningún resultado, el Sr. Webster un tendero de Glinton la preguntó por que no tomaba el Jarabe Curativo de la Madre Seigel. Siguió este consejo y su salud no tardó mucho en volver. "Nunca podré hablar demasiado bien del Jarabe de la Madre Seigel!" dice, á cuya opidión nos debemos adherir, pues un remedio que puede en pocas semanas poner término á un caso di indigestión y dispepsia crónica vale ciertamente un mundo ó dos.

Aquí tienen Uds. pues estas tres Sras. inglesas — una, tan afortunada que ha vivido más de un siglo sin enfermedad alguna; las (todavía más afortunadas) que han experimentado las amarguras del sufrimiento y los placeres del restablecimiento. Ay de mí! Ay de mí! Cuan difícil es poder decir quien es el que sale mejor parado en este raro mundo.

Al dirigirse el lector á los Señores A. J. White, 2

TYD-TAFEL.
DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"
TUSSCHEN
NEW-YORK,
LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1892.	Caracas.		Venezuel.		Philadelphia.		Caracas.		Venezuela.		Philadelphia	
Vertrekt van New York....	Nov.	2	Nov.	12	Nov.	23	Dic.	3	Dic.	14	Dic.	24
Komt aan te Curaçao	„	8	„	18	„	29	„	9	„	20	„	30
Vertrekt van „	„	9	„	19	„	30	„	10	„	21	„	31
Komt aan te Pto. Cabello	„	10	„	20	Dic.	1	„	11	„	22	Enro.	1
Vertrekt van „	„	10	„	21	„	1	„	12	„	22	„	2
Komt aan te La Guayra..	„	11	„	22	„	2	„	14	„	23	„	3
Vertrekt van „ ..	„	15	„	25	„	6	„	16	„	27	„	6
Komt aan te Pto. Cabello	„	16	„	26	„	7	„	17	„	28	„	7
Vertrekt van „	„	16	„	26	„	7	„	17	„	28	„	7
Komt aan te Curaçao	„	17	„	27	„	8	„	18	„	29	„	8
Vertrekt van „	„	18	„	29	„	9	„	20	„	30	„	10
doet La Guayra aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„	19	„	30	„	10	„	21	„	31	„	11
Komt aan te New-York..	„	25	Dec.	6	„	16	„	27	Enro.	6	„	17

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van Curaçao......	Nov.	19	Nov.	30	Dic.	10	Dic.	21	Dic.	31
Komt aan te Maracaibo......		20	Dic.	1		11		22	Enro.	1
Vertrekt van „		26		6		17		27		6
Komt aan te Curaçao........		27		7		18		28		7

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA DE A. BETHENCOURT E HIJOS, CURAÇAO.